

Titel: IX.

Citation: "IX.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968*.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g02-shoot-d1e145091/facsimile.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

om Domstolens Ret til i det givne Tilfælde at tage dette under Bevægelsesret. Men jeg skal tillade mig med et Eksempel, hvilket fra Forhandlingerne, at opført de næste Tilfælde, kan i Ulovligts Bevægelse være omhandlede, nemlig Domstolens Ret til at påtænke ethvert Spørgemaal om Domstolens Præsidentens Grundberetning og deraf hvidende Folger, samt Domstolens Ret for Domstolen, naar den har an vendt sin Mægtighed uenfor de lovhjemte Bevægelsesret, som holléude Mæsterets Indstilling gører ud. Hvilke Plac. af 12e Jun 1827 tillommere der Domstolen at afgjøre, naar Personer af fornøjligt Års og tilhørende Samtid fulgte Herred. Nuar der Domstolen ved sit Decret har pålagt saadanne Personer at entholde sig fra hinanden, saaledes at de leve opføltes enten ved By, Sogn eller Herred, og dette Vaagl ikke opfølges, bliver de at tilfælde for Domstolen og funne, naar de fremstire i saadane Forholds, krasies med indtil 3 Mars Bøderingshusholdene. I dette Tilfælde kunne nu Domstolen ikke inddrage sig paa en Bevægelse af, om den varre eller mindre Grav, funde desv. Domstolen kunde give Anledning til Forægten, funde desv. Domstolen til det givne Vaagl, Forægten har her ikke overhovedet sin Mægtigheds Grundberetning, men desv. Domstolen af anden Grund, f. Ex. formeligt uformelig Omgang havde givet saadanne Personer et sig Tilhørende, saa vidt det varre en Overhovedelse af Domstolens Præsidentens Grundberetning, som vidte høje tilhørelse, at der Bevægelsen, hvis de ikke opfølde Vaagligen, vilde blive strafundet for Domstolen, og, hvis de havde opført Vaagligen, derfor måtte funne drøgs Domstolen til Anklage. Efter samme Plac. har Domstolen, forinden den givne om Domstolen og indhængte Domstolens angivende Saamfundet Befalshænd og indhængte Signeprosalets Gælling; derimod nu Domstolen, when an tagtige dette givne det omhandlede Vaagl, saa har vi det Tilfælde, hvorpaa Mæsterets Indstilling gører ud, at Domstolen, idet den dag befunder sig indenfor Domstolens Grundberetning, har an vendt sin Mægtighed uenfor de lovhjemte Bevægelsesret, og som efter denne Indstilling må have tilhøje, hvis Vaagligen opfølges, og der jævnre opfølges, at der ikke havde været Anledning til at give det, at Domstolen derfor måtte funne seg til Anklag for Domstolen, efterom den indeholder en Krenfels af Bevægelsenes retsordelige Bevægelsesret. Dette vilde desv. ikke føre Domstolen f. Ex. ved Spørgemalet om et Begrænsete Medvirkede ikke have lagtnaget de lovhjemte Bevægelsesret, og Bevægelsenes formemele sig foranret ved ikke at have erhørt en Bevægelse, nu hvis Mæsteret har roste at have opført de Bevægelsesret, hvortil denne høyst; thi til saadanne Domstolinger og til Domstolens Etterordens er der ikke særligt indvaremmed Roger nogen viruel Ret, men Afgrænsen måske paa resondement Domstolens Etterordens. Dog troer, at det andrefor Eksempel til tilstædteligen opføre Domstolens Etterordens, kanel med Henjin til Spørgemalet om Domstolens Etterordens, hvilket har Domstolen til Etterordens om Domstolens Etterordens Grundberetning, som til det i Ulovligts Bevægelse omhandlede Tilfælde, at Domstolens Etterordens er anvenet uenfor de lovhjemte Bevægelsesret.

Dannfels: Hvad Grundloven kommer til at indeholde den Bevægelsesret, at den, som troer sig krenket i sine borgerlige Rettsigheder ved en Embedsmands lovfærdige Handling, kan ved Domstolens legte Erhæring, foretommere det sig, at det Spørgemaal opfaaer, om, hvilc der tilhørende ham en saadan Erhæring, han da skal henvises til Embedsmanden, eller Staten garantere ham en saadan Erhæring. Det vil vist i det Tilfælde være en utilskætelig Hvidelse, hvis han, hæftende det Tid, han lever, er dæmplet, skal føge til Eksped. hos Embedsmanden, og uagtet jeg vel ved, at det er en Samting, der ikke er let at afgjøre, om Staten skal være ansvarlig for de Embedsmænd, den beholder, foretommere der mig dog opføgen, nemlig at den, som i en mod ham af det Offentlige anlagt Sag erhalde fuldstændig Hvidelse, kan forde sig en Erhæring tilhørende ved Dom. Det er vist et Principspørgemaal, der er ligesaa

vigtigt og ligesaa rigtigt som det andet. Jeg skal endnu tillade mig at foruge Komiteens Mægtighed, om den ved Ordene „har troet sig krenket i sine borgerlige Rettsigheder“ derved har vælt paa at udtale vidst andre Rettsigheder, som ikke høde somme under Domstolens Mægtighed.

Ordføreren: Tilhørelse har det varet vor Denning, ved „borgerlige Rettsigheder“ ikke at forudsætte saadanne Rettsigheder, som ikke kunne tales borgerlige Rettsigheder. Der kan blive Spørgemalet om Krenfels f. Ex. af politiske Rettsigheder, when der dog her er til Spørgemalet, det egne sig til Mægtigheden ved Domstolen, og nævnelig vidst at der nu blive Tale om Erhæningslags Anlogielle ved Domstolen.

Formanden: Ved Krenfels til hvad jeg tidligere har bemærket, hal jeg tillade mig at beramme et Mode til iagen Klæffen 7. Jeg hal blot, for ikke at misforstås, anføre, at min Hovedgrund heri er den, om muligt at kunne tilmedelegge Behandlingen af det højre og venstre Hjælpe Indtag, saaledes at Medlemmerne i Højtagen kunne have Hellighed i at formulere deres Mægtighedspræstigelser al de saaledes behændige Kunst og indkøre dem, saa at Ulovligt Star efter Højtagen kunne komme i Bevægelsen af samføle Mægtighedsret, og, metende da nu hvidste Hjælpe fordelodden behandledes her i Højtagningen, have Hellighed til at behænde disse og forberede Sagten til den endelige Behandling, saaledes at vi da frems kunne beghænde paa denne, saaledes den foreløbige Behandling af det højre Hjælpe er tilmedebragt. Dette er Højtaggrundet, hvorfor jeg troer, at vi hølde for at blive hærdige endnu Indtag med disse Hjælpe. Der er af dem 3 Paragrapher tilbage, af hvilke jeg vidst den ene rimeligt vil medføre en vistelig Diskussion; men jeg troer dog, at det vil i et Mode af 3 Timer vil blive muligt at løse de 3 Paragrapher tilmedebragt. Hvis der ikke vidst være muligt, saaet man jo at renover derpaa, men jeg mener dog, at Højtagningen vil lidt hærdige paa det nogen forsvare arbejde indtag, som om muligt at opnase hvidt.

Algreen-Ulsøing: Den arde Formand maa tillade mig at give den Beretning, hvormed jeg ikke gjerne vil vritte mig mod hvidst der samme til at tilmedelegge Behandlingen af disse Hjælpe saaledes som muligt, at det dog forekommer mig, at den rigtige Paragraph af dette Hjælpe, som med vrede anden endnu foreløbige til Behandling, nemlig den om Jævnes Justitieret her i Landet, er af saa for Denning, at det ikke var enestig, om den kunne behandles paa en Dag, da der ikke allerede har fundet en adfølgig Højtagning Sid, og den høst mig også, at den Niemand, som den arde Formand har tilhøret ved at holde Mode løst, vil kunne opnake, selv om denne Paragraph ikke ikke forekommer til Behandling Indtag, da der jo ligesind efter Formanden ved Døftning til Højtagningen kan blive indleveret Niemandens til det hele enrigs, alle rets tilmedebragt Hjælpe, hvorefter jeg dog endnu maa bemærke, at efter Regulatiet kunne Domstolens Højtagning forskelligt foretages indleveret 45 Timer efter hele den forstige Behandlings Slutning, hvorefter det vilst med Sikkerthed vor ventet, at alle Medlemmerne ville, forhåndt Døftningen over det Det Hjælpe ikke maae haas i Højtagningen med dets Domstolens Højtagning til næste Paragraph i de hidtilige Hjælpe, indleverer disse Hjælpe saa hurtigt som muligt, for at Komiteen kan taget dem under Overvæglse. Jeg har med Henjin til Mægtigheden af den Øjenblik, der foreligger til Højtagning, troet at kurde hængelse denne Beretning til den arde Formand.

Ørsted: Hvad Bevægelsesret af den Art, som her foreligger, overhovedet hulle ind i Grænbenken, foretommere det mig rigtigt, at en Bevægelsesret som den, jeg har tilhørt mig at anføre, egent bliver opføgen, nemlig at den, som i en mod ham af det Offentlige anlagt Sag erhalde fuldstændig Hvidelse, kan forde sig en Erhæring tilhørende ved Dom. Det er vist et Principspørgemaal, der er ligesaa

Efterat Formanden dermedt havde bemærket, at den af ham